

Tizezernél több fenyőfa van itt, a fővárosi kertészet városmajori kísérleti telepén. Az üvegházban, seregnyi alacsony láda homokjában körömmyi aprók még, mindegyik csöppnyi szál, egyellenegy pelyhely, fenyő-újszülött. Kinn, az ágyásokban valóban, mintha iskolába járnának s egyre nőnének az osztályok. Csecsemők, iskolások, fenyőfakaszok. Lucfenyő, erdei fenyő, ezüsfenyő, mindenféle.

S mint az embereket a klinikán: a kicsi fenyődugványokat, fakszus-tövecskéket *különleges hormonnal* kezelik próbaként, törött csonkjukat abban áztatják. Egy hét múlva beforr a csonk: ez a *calus*. Három hét múlva olyan finom, de maris terjedelmes gyökérzetet bocsátanak ki magukból, mintha hat-hetesekek lennének. Lehet a természetet siettetni is.

Egy piciny rózsadugványt is hormonba áztatnak. Sejmes gyökérszakáll az eredmény: a szakértő kertész maga is a gyors gyökérvetésen ámul.

A *kertész*, aki a fenyők tucatnyi fajtájának jüdora; nemcsak a fenyők természetéhez, felneveléséhez ért, hanem azt is tudja pontosan, hogy a város melyik részében milyen fenyő marad meg, melyik fát hová ültessenek: Tabánba kerüljön-e a fenyő, vagy a díszcserje, avagy a Lukács-kert parkjába.

TIZENNEGYFÉLE RÓZSA

A *kertész*, aki a rózsák gondozója s már tizennegyféle új rózsafajtát természet, különféle fajta keresztezések útján. S a terjedelmes rózságy „zárot” is még: *kísérleti telep*, minden löve más és más, sárga, bordó, fehér, rózsaszín, égőpiros, krémszínű. Megannyi kicsiny, zárt, illatos világ.

Sárga, tányérnagyságú *déliak* egy hatalmas fábiában s mellettük aprók, lilák, gömbölyűek, mint a labda. Lila, kék, rózsaszín *oroszlánszáj*, sárga *kalandula*, *coreopsis* (hécsikének is nevezték, mert fekete-sárga színe van), mennyi virág, örökzöld, díszcserje és kiültetni váró facsemetel!

A vezető ezt mondja: (minden kertész barátságos, kedves, mosolygós, nem hiába, hogy virágok s fák közt él) — munkaver-

seny indult a főváros kertészetei között. A növények szépsége, gondozottsága, tisztogatása, a megmunkálás gyorsasága mind számít. Különös lelkesedés, lendület futi a kertészeket, minél többet, szebbet termelni, minél több virág, fa, cserje, dísznövény, gyepek gyönyörködtesse a főváros népet. A fák s a zöldek: *a főváros tüdeje*. A virágok: *a lélek*. Csak egy kicsit több szívet kérnénk.

SZERETET ...

— Hogy érti ezt?

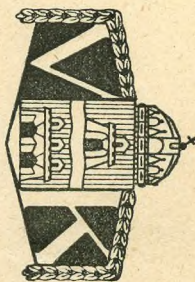
— Jó szívet. Szeretetet kérnek. Sajnos, a virágok, fák legnagyobb e.lensége nem a bogár, nem a gyökérbetegség, vagy más hasonló, hanem *maga az ember*. Nem mindenké. Van, aki rajongva szereti a növényeket, ápolja, gondozza a közvagyonot, nem ayúlna hozzá semmi pénzért. De van, aki tépi, irtja, lopja, mintha haragosa lenne minden fenyőnek, minden rózsának. *Ezeket szeretők már egyszer arra kérték, kíméljék a növényt!* Ne tapossák a gyepeket, ahol friss a szőnyeg s ne tépjék a fát, virágot, ahol annak a közt kell gyönyörködtetnie. S ha másra nem nevelnek majd a fák, virágok, cserjék, mint erre a jó szívre, amely azt súgja: szemnek minden, kéznek semmi: a fák, virágok, fűvek nem hiába éltek.

Ebben a szép, nagy gondozott kertben emberek nevelnek a virágokat, fákat.

S az a titkos óhajuk: ezek a fák, virágok adják vissza a kölcsönt s neveljék viszont szeretetre az embereket. Mert a fának, virágoknak, leveleknek és bimbóknak van lelkük.

Még a gyepek fűvének is.

Legyen az embernek is.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Hormonnal kezelik a facsemetéket

Cím: és virágokat a főváros kísérleti telepén

Dátum: 1959. v.

712.26

Forrás:

Budapesti Hírlap

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Helyszám

Személy